

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobkyně: ATC holding a.s.**, se sídlem ul. Gen. Štefánika 40, Přerov, zastoupené JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Českobratrská 2, Ostrava, proti **žalovanému: Celní ředitelství Olomouc**, se sídlem Blanická 19, Olomouc, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 2. 2009, č. j. 7725/09-1301-21-5, č. j. 7725/09-1301-21-6, č. j. 7725/09-1301-21-7, č. j. 7725/09-1301-21-8 a č. j. 7725/09-1301-21-9, o dodatečných platebních výměrech na clo a antidumpingové clo, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 9. 2010, č. j. 22 Ca 154/2009 - 118, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zrušena a vrácena k dalšímu řízení jeho rozhodnutí ze dne 25. 2. 2009, č. j. 7725/09-1301-21-5, č. j. 7725/09-1301-21-6, č. j. 7725/09-1301-21-7, č. j. 7725/09-1301-21-8 a č. j. 7725/09-1301-21-9. Těmito rozhodnutími stěžovatel zamítl odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům Celního úřadu Přerov ze dne 22. 7. 2008, č. j. 5237-02/08-136300-021, č. j. 5237-03/08-136300-021, č. j. 5237-04/08-136300-021, č. j. 5237-05/08-136300-021, č. j. 5237-06/08-136300-021, kterými citovaný úřad na základě celní kontroly provedené stěžovatelem doměřil clo a antidumpingové clo v celkové výši 9 698 234 Kč.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Z citovaného ustanovení soudního řádu správního vyplývá, že přiznat odkladný účinek kasační stížnosti lze pouze za kumulativního splnění třech podmínek, přičemž nesplnění jedné z nich vylučuje vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku. První podmínkou je, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí znamenat pro stěžovatele nenahraditelnou újmu. Nutno podotknout, že tuto skutečnost je stěžovatel (navrhovatel) povinen prokázat. Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal tuto první podmínku, přičemž vycházel z tvrzení stěžovatele, který v návrhu uvedl, že „s ohledem na to, že předmětná právní věc bude mít v oblasti provádění následných kontrol celostátní dopad, žádáme, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti dle ust. § 107 s. ř. s. odkladný účinek“. Nejvyšší správní soud však v takovém tvrzení nespatřuje vyjádření, v jakém smyslu by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí krajského soudu v daném případě znamenaly právě pro stěžovatele nenahraditelnou újmu.

Navíc co se týče tvrzené újmy, stěžovatel ani neuvádí žádné skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikovaném na www.nssoud.cz, a to tak, že *„nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit“*. Jelikož důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele, je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Tyto důvody jsou také závislé na skutkových okolnostech posuzovaného případu, přičemž Nejvyšší správní soud je povinen podle ustanovení § 73 s. ř. s. tyto okolnosti v těchto intencích také zkoumat. Zdejší soud však není povinen ani oprávněn jakékoli skutečnosti sám dovozovat (shodně viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003 - 144, publikované pod č. 87/2004 Sb. NSS). V nyní posuzovaném návrhu však zdejší soud postrádá jakoukoli specifikaci újmy, která by měla být výkonem nebo jiným právním důsledkem rozhodnutí krajského soudu způsobena.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost není odkladným účinkem vybavena ze zákona, a Nejvyšší správní soud jej může přiznat pouze na návrh, je nutno, aby byl návrh na přiznání odkladného účinku řádně odůvodněn. Měl-li by být návrh stěžovatele úspěšný, musel by svými dostatečně věrohodnými a přesvědčivými tvrzeními obsahově naplnit právní pojem nenahraditelné újmy, která má být vůči němu způsobena. Stěžovatel však ve svém návrhu nepředestřel, jakým způsobem se v jeho případě konkrétně projeví výkon rozhodnutí krajského soudu a jaké konkrétní neodčinitelné důsledky mu to způsobí. Absence těchto důvodů a vysvětlení, proč by měl zdejší soud jejich návrhu vyhovět, způsobuje nesplnění podmínky pro přiznání odkladného účinku a zabraňuje Nejvyššímu správnímu soudu návrh ve prospěch stěžovatele posoudit. Nejvyšší správní soud znovu zdůrazňuje, že není povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám vyvozovat z celkového obsahu kasační stížnosti či snad z předloženého správního spisu.

Na základě výše uvedených úvah tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Proto jeho návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu